

หนังสืออ้างอิง
ใช้เฉพาะในห้องสมุด

หอสมุดกลาง สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

Barcode.....

เลขเรียกหนังสือ.....

หนังสืออ้างอิง ใช้เฉพาะในห้องสมุดเท่านั้น

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับวิถีชีวิตและประเพณีของ
กลุ่มชนลาวเวียงในจังหวัดสุพรรณบุรี :
กรณีศึกษาตำบลดอนคา อำเภออู่ทอง

THE STUDY OF WAYS OF LIFE AND CULTURE
OF "LAOWIENG" IN SUPANBURI : A CASE STUDY
IN DONKA SUBDISTRICT
UTHONG DISTRICT

ว่าที่ร้อยตรีวีระศักดิ์	เทเสนา
นางสาวมัลลิกา	ชูศรี
นางสาวสุนตรา	พีชจันทร์
นางสาวปิยะสุดา	เพชรเวช
นางสาวภานินี	ศรีเกษร
นางสาวกัญญา	จิตตานุช
นางสาวจิรัตติกร	ทวีศักดิ์ประเสริฐ
นางสาวนมสมน	สุขสมัย
นางสาวสุนทรिया	โคตรมณี
ว่าที่ร้อยตรีสมชัย	แซ่โอ้ว

ศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง)

สาขาวิชานาฏศิลป์ไทยศึกษา ภาควิชานาฏศิลป์ศึกษา

คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ปีการศึกษา 2543

คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ อนุมัติให้นับศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี)

นิพนธ์ เคชะชาติ วท.บ.,M.A.

คณบดีคณะศิลปศึกษา

คณะกรรมการสอบศิลปนิพนธ์

นิลวรรณ วรรณะดี ศษ.บ., กศ.ม.

ประธานกรรมการ

นฤมิต ชันธีสัมฤทธิ์ ศษ.บ., ค.ม.

กรรมการ

ฉวีวรรณ นุชานวล ค.บ.

กรรมการ

ผู้ควบคุมศิลปนิพนธ์

ชนัย วรรณะดี กศ.ม.

กรรมการ

กรรณิการ์ วีโรทัย กศ.บ.

กรรมการ

หัวข้อศิลปนิพนธ์

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับวิถีชีวิตและประเพณีของกลุ่มชนลาวเวียง
ใน จังหวัดสุพรรณบุรี : กรณีศึกษาดำบลดอนคา อำเภออู่ทอง

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาวิถีชีวิตและประเพณีแบบดั้งเดิมของกลุ่มชนลาวเวียง ที่ยังคงมีความเข้มแข็งอยู่จนถึงปัจจุบัน โดยศึกษาเฉพาะตำบลดอนคา อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี การดำเนินการวิจัยอาศัยการเก็บรวบรวมข้อมูลทางวิชาการเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง และการวิจัยภาคสนามซึ่งทำการสัมภาษณ์บุคคลอาวุโสที่ได้รับการยอมรับจากคนในหมู่บ้านของกลุ่มชนลาวเวียง และนำความรู้ที่ได้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปผลในเชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มชนลาวเวียงเป็นกลุ่มชนที่สืบเชื้อสายมาจากเวียงจันทน์ อพยพเข้ามาอยู่ในประเทศไทยแถบภาคกลางโดยเฉพาะตำบลดอนคา อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ได้เข้ามาตั้งถิ่นฐานเป็นเวลามากกว่า 100 ปี ซึ่งมีวิถีชีวิตและประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ อันเป็นผลมาจากการปฏิบัติสืบทอดต่อมาเป็นระยะเวลาานาน ด้วยรากฐานจากความคิดความเชื่อในทางไสยศาสตร์ และพุทธศาสนาแบบชาวบ้าน ความเชื่อทางด้านศาสนาที่ปรากฏอยู่ในวิถีชีวิตและประเพณีต่างๆ ของชาวบ้าน เช่น อุปสมบท แต่งงาน โคนจุก สารทลาว งานบุญผะเหวด ตลอดจนประเพณีบุญข้าวจี ด้วยประเพณีต่างๆเหล่านี้จากอดีตจนถึงปัจจุบันนั้น ประเพณีบางอย่าง ถูกกลืนไปพร้อมกับยุคสมัย แต่ประเพณีบางอย่างก็ยังคงมีความเข้มแข็งอยู่จนถึงปัจจุบัน

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปินพันธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความอนุเคราะห์อย่างดีจากคณะบุคคลหลายฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาจารย์ชัช วรรณะที ประธานกรรมการผู้ควบคุมศิลปินพันธ์ และอาจารย์กรรมกร วีโรทัย ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ เสนอแนะ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องมาโดยตลอดจนศิลปินพันธ์ฉบับนี้สำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ คณะผู้จัดทำขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณคณบดีคณะศิลปศึกษา หัวหน้าภาคนาฏศิลป์ไทยศึกษาและคณาจารย์ในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กรมศิลปากร ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้อันเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการเขียนงานวิจัย

ขอขอบพระคุณอาจารย์วรพร พรหมใจรัก อาจารย์ 2 ระดับ 7 โรงเรียนสงวนหญิง จังหวัดสุพรรณบุรี และคุณประภัสสร โพธิ์ศรีทอง เจ้าหน้าที่สำนักโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ กลุ่มงานวิชาการพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ และผู้อำนวยการพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ อำเภอกู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี พ.ศ. 2544 ที่ให้ความอนุเคราะห์ในด้านข้อมูลทางวิชาการ

ขอขอบพระคุณ คุณกมลชนก ชานะเกรียงไกร หัวหน้าหอจดหมายเหตุ จังหวัดสุพรรณบุรี คุณทัศนีย์ เทพไชย หัวหน้าหอสมุดแห่งชาติจังหวัดสุพรรณบุรี คุณปาริชาติ ทองสีคำ นักวิชาการพัฒนาชุมชนจังหวัดสุพรรณบุรี ระดับ 6 พร้อมด้วย คุณอำนาจ แก่นไม้หอม และคุณวิทยา ศรีนวน เจ้าหน้าที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ จังหวัดสุพรรณบุรี

ขอขอบพระคุณ กำนันและเจ้าหน้าที่ ตลอดจนคุณตา คุณยาย ลุง ป้า น้า อา ในตำบลดอนคา อำเภอกู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการค้นคว้าข้อมูลภาคสนามทุกครั้งมาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณ อาจารย์บำรุง พาทยกุล อาจารย์คุณฉวี มีป้อม อาจารย์จิวระพล น้อยนิตย์ อาจารย์ธีรศักดิ์ น้อยนิตย์ อาจารย์สุรพล โสวัตร และอาจารย์ที่ให้คำปรึกษา เสนอแนะ และให้ความอนุเคราะห์ ตลอดจนเพื่อนนักศึกษาที่ร่วมบรรเลงดนตรีในการแสดงผลงานศิลปินพันธ์ครั้งนี้

ท้ายนี้คณะผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และพี่น้องที่สนับสนุน ส่งเสริม และเป็นกำลังใจ กำลังกาย ตลอดจนกำลังทรัพย์แก่คณะผู้วิจัยมาโดยตลอด

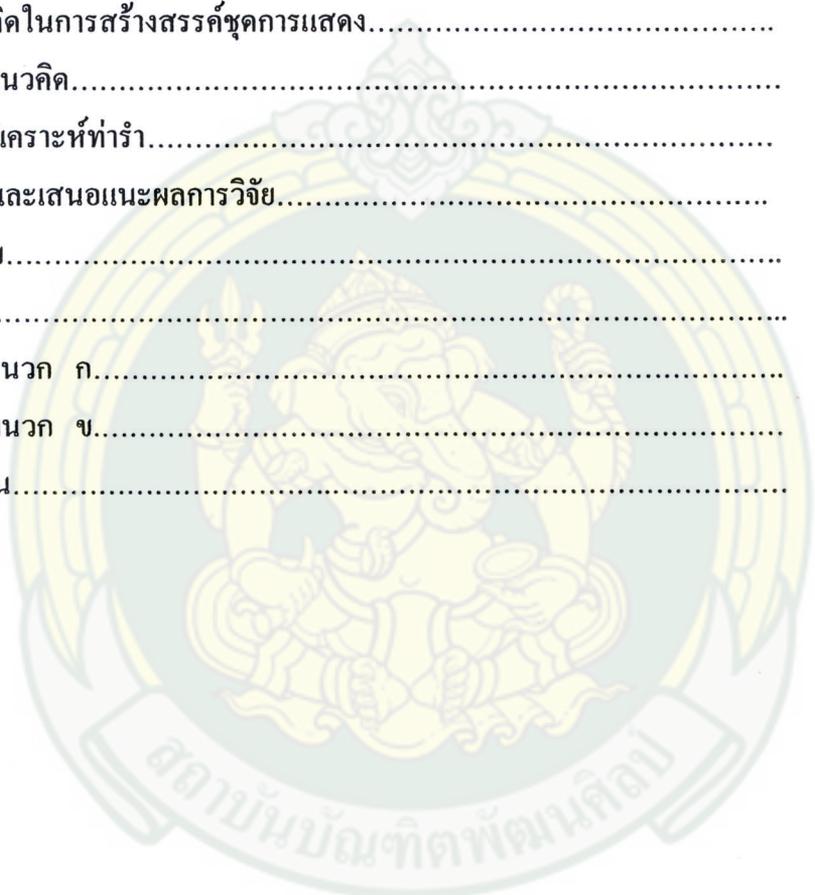
คณะผู้วิจัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ง
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ช
บทที่	
1. บทนำ.....	1
- ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
- วัตถุประสงค์การวิจัย.....	2
- ขอบเขตการวิจัย.....	3
- วิธีดำเนินการวิจัย.....	3
- การวิเคราะห์ข้อมูล.....	3
- ผลที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
- นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2. ความเป็นมาของกลุ่มชนลาวเวียง.....	6
- การตั้งถิ่นฐาน.....	9
- การย้ายถิ่นฐาน.....	11
- ปัจจัยที่ทำให้เกิดการย้ายถิ่น.....	15
- การตั้งถิ่นฐานใหม่ (จังหวัดสุพรรณบุรี).....	16
3. สภาพการดำรงชีวิตของกลุ่มชนลาวเวียง.....	23
- ที่อยู่อาศัย.....	23
- การประกอบอาชีพ.....	27
- อาหารที่รับประทาน.....	31
- การแต่งกาย.....	33
- ภาษา.....	41
- สังคม.....	43

	หน้า
4. ประเพณีของกลุ่มชนลาวเวียง.....	46
- ความเชื่อในเรื่องไสยศาสตร์.....	46
- ความเชื่อในเรื่องศาสนา.....	52
- ประเพณีของกลุ่มชนลาวเวียง.....	61
- การละเล่น.....	63
5. แนวคิดในการสร้างสรรค์ชุดการแสดง.....	65
- แนวคิด.....	65
- วิเคราะห์ท่ารำ.....	66
6. สรุปลและเสนอแนะผลการวิจัย.....	73
บรรณานุกรม.....	77
ภาคผนวก	82
ภาคผนวก ก.....	83
ภาคผนวก ข.....	90
ประวัติผู้เขียน.....	95

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1. ลักษณะการสร้างบ้านเรือนในถิ่นฐานเดิม (เมืองเวียงจันทน์).....	10
2. แสดงการตั้งถิ่นฐานของกลุ่มชนลาวเวียงในหัวเมืองชั้นใน สมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น.....	14
3. แสดงภาพจำลองที่ตั้งจังหวัดสุพรรณบุรี.....	18
4. แสดงภาพจำลองการตั้งจังหวัดสุพรรณบุรี.....	22
5. ลักษณะของหลังคาที่มุงด้วยแฝก.....	24
6. ลักษณะฝาเรือนที่เป็นฝาขัดแตะ.....	24
7. เรือนจำลองของกลุ่มชนลาวเวียงในพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ จังหวัดสุพรรณบุรี.....	26
8. ลักษณะเรือนที่ได้ปรับปรุงแต่ยังคงหลงเหลือรูปแบบเดิมอยู่บ้าง คือฝาเรือนที่เป็นฝาขัดแตะ.....	26
9. ที่สี่ยาวด้วยมือ.....	28
10. เครื่องสี่ขาหรือสี่โปกขา.....	28
11. ยั่งขาหรือเก้าอี้ขาจำลอง(ของเดิม) ในพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ จังหวัดสุพรรณบุรี.....	29
12. ครกกับสากไว้ตำข้าวในสมัยก่อน.....	29
13. ลักษณะของเกวียน เดิมจะไม่มีหลังคา ใช้แรงงานจากสัตว์คือควาย.....	30
14. น้ำเต้าใส่น้ำ, ตะข่องจับเบียด.....	32
15. ลักษณะผมทรงดอกกระพุ่ม.....	33
16. ลักษณะเสื้อผู้หญิง.....	34
17. ลักษณะผ้าถุง.....	34
18. ตัวอย่างลายบนหมอนขวานหรือหมอนขิด.....	35
19. ลักษณะเสื้อชาย.....	36
20. ลักษณะของผ้าพาดบ่า ผ้าใส่ปลาไหล.....	37
21. แบบ โสร่ง.....	38
22. กางเกงขาก๊วย.....	39

ภาพที่	หน้า
23. ขาสักกลาย.....	40
24. สภาพบ้านเรือนที่อยู่รวมกันเป็นกลุ่ม สามารถเดินถึงกันได้.....	44
25. ศูนย์กลางของกลุ่มชนลาวเวียงคือวัด.....	44
26. ศาลพระภูมิเจ้าที่, ศาลปู่ตา.....	47
27. หอบ้าน, ศาลหลักเมือง.....	48
28. กระทงสะเดาะเคราะห์.....	49
29. ข้าวสำหรับผีบรรพบุรุษและผีไม่มีญาติ.....	50
30. ตาแฮกสานด้วยไม้ไผ่.....	51
31. ตาแฮกที่ทำจากสังกะสี.....	51
32. “ฮ้าน”.....	54
33. บริเวณที่เตรียมไว้สวดมนต์เย็น.....	55
34. โต๊ะหมุ่มบูชา.....	55
35. ชั้นน้ำมนต์.....	56
36. บายศรี.....	56
37. ขบวนแห่.....	57
38. หม้องชัย.....	57
39. พระอุปคุตสมมติ.....	58
40. กล่าวอัญเชิญ.....	58
41. พระอุปคุตขึ้นนั่งบนเสลี่ยง.....	59
42. การจุดตะไค้และประทัด.....	59
43. แห่พระอุปคุตรอบ “ฮ้าน”.....	60
44. หมายถึงขอเชิญ.....	67
45. หมายถึงองค์พระอุปคุต.....	67
46. หมายถึงการเชิญพระอุปคุต.....	68
47. หมายถึงที่นั่งหรือในงานพิธี.....	68
48. หมายถึงปกปักรักษา.....	69
49. หมายถึงให้อยู่เย็นเป็นสุข.....	69
50. หมายถึงการชักชวนให้มาร่วมกันรื่นเริง.....	70
51. หมายถึงการชมเครื่องแต่งกาย (ผ้านุ่ง).....	71
52. หมายถึงการชมเครื่องแต่งกาย (เสื้อ).....	72

สารบัญตาราง

ตารางที่

หน้า

1. ตารางแสดงการเปรียบเทียบภาษาของภาษาไทย ภาษาลาวเวียง ภาษาอีสาน

42

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยเป็นดินแดนที่ประกอบไปด้วยประชากรที่เป็นชนกลุ่มต่าง ๆ บางกลุ่มเป็นชนกลุ่มน้อยที่ได้อพยพเข้ามาตั้งรกรากดำเนินชีวิตอยู่อย่างมีอิสระตั้งแต่อดีตหลายชั่วอายุคน ซึ่งในปัจจุบันนี้กลายเป็นพลเมืองของราชอาณาจักรไทยโดยสมบูรณ์

กลุ่มชนต่างๆ แต่ละเผ่าพันธุ์ย่อมมีศิลปวัฒนธรรม (Culture) อันเป็นเอกลักษณ์ (Identity) ของตนเอง ได้มีการสัมผัสทอประกกันมาโดยไม่ขาดสายเสมือนเป็นหลักฐานยืนยันให้เห็นรากเหง้า ความเป็นมาของบรรพบุรุษอันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชนรุ่นหลัง ดังนั้นวัฒนธรรมจึงเป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นวิถีการดำรงชีวิตของกลุ่มชนต่าง ๆ ในแต่ละสังคม ซึ่งเกิดจากการประพุดิปฏิบัติร่วมกันและเป็นแนวทางอย่างต่อเนื่อง มีการสืบทอดมรดกทางสังคมต่อกันมาจากอดีต วิถีชีวิต (Ways of life) ของสังคมแต่ละสังคมย่อมมีรูปแบบ บทบาทและหน้าที่แตกต่างกันไป โดยขึ้นอยู่กับกรอบความคิดและวัตถุประสงค์ในการนำมาประยุกต์ (Applied) ใช้ให้เข้ากับสภาพแวดล้อมทางกายภาพ (Physical) ตลอดจนพื้นเพความเป็นมาทางสังคมและวัฒนธรรมของกลุ่มชนที่รวมกันอยู่เป็นสังคมนั้น วัฒนธรรมจึงจำแนกเป็นวัฒนธรรมสากล (Universal Culture) วัฒนธรรมประจำชาติ (National Culture) และวัฒนธรรมท้องถิ่น (Local Culture) (สำนักนายกรัฐมนตรื. 2529 : 1-2) วัฒนธรรมแต่ละส่วนเหล่านี้ล้วนมีลักษณะร่วมกัน คือ เป็นวิถีชีวิตของสังคม ทำให้บุคคลในสังคมนั้นมีความรู้สึกเป็นพวกเดียวกัน ในขณะเดียวกันยังแสดงให้เห็นถึงความเป็นเอกลักษณ์ของสังคมที่แตกต่างไปจากสังคมอื่นด้วย

ภาคกลางของประเทศไทยเป็นอีกภูมิภาคหนึ่งที่มีกลุ่มชนหลายชาติพันธุ์ (Ethnic Groups) โดยเฉพาะกลุ่มชาวไทยลาว ซึ่งเป็นชนกลุ่มหนึ่งที่อพยพย้ายถิ่นฐานมาอยู่ในภูมิภาคนี้ อันได้แก่ กลุ่มชนลาวเวียง, ลาวพวน, ลาวครั่ง, ลาวโซ่ง เป็นต้น โดยส่วนมากจะตั้งถิ่นฐานอยู่ในแถบจังหวัดสุพรรณบุรี, สระบุรี, อ่างทอง, นครราชสีมา เป็นต้น กลุ่มชาติพันธุ์เหล่านี้ มีขนบธรรมเนียม ประเพณี (Custom) พิธีกรรม (Ritual) ความเชื่อ (Believe) ศาสนา (Religion) ภาษา (Language)

ที่ยึดถือปฏิบัติตามความเชื่อและค่านิยม (Value) อย่างเหนียวแน่น แม้ว่าเอกลักษณ์ของแต่ละสังคม อาจคล้ายคลึงกันหรือแตกต่างกัน ตามสภาพแวดล้อมทางกายภาพของสังคม แต่ละหน่วยก็ตาม (ไพฑูริย์ มีกุลศ. 2531:1) ลักษณะเฉพาะของแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์ที่เห็นเป็นรูปธรรมชัดเจน คือ การกระจายอยู่ทั่วไปในภาคกลางแต่ละกลุ่มมีวัฒนธรรมย่อย เช่น ภาษา, การแต่งกาย, อาหารการกิน เป็นต้น ที่ปฏิบัติสืบทอดกันมาอย่างต่อเนื่องมีการสร้างเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของตนเองขึ้นมาโดยกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆที่มีการกระจายอยู่ทั่วไปในภาคกลาง

ลาวเวียงเป็นชนกลุ่มหนึ่งที่อพยพเข้ามาในประเทศไทย ตั้งแต่สมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น ซึ่งกลุ่มชนลาวที่เข้ามานั้น มีอยู่ 3 สายด้วยกัน คือ เวียงจันทน์ หลวงพระบางและจำปาศักดิ์ การเข้ามาอยู่อย่างต่อเนื่อง มีการสร้างเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของตนเองขึ้นมาโดยกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ที่มีในดินแดนไทยของคนลาวนั้น ศรีศักดิ์ วัลลิโภดม (2522-2523:59) ได้กล่าวว่า คนลาวได้เข้ามาในดินแดนไทยนั้น มีอยู่ 2 ลักษณะ คือ ลักษณะแรกเป็นการอพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานและตั้งเป็นบ้านเป็นเมือง ส่วนใหญ่จะกระจายอยู่ตามท้องถิ่นต่างๆ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ลักษณะที่สอง คือ ถูกกวาดต้อนเข้ามา ส่วนใหญ่จะถูกนำมาอยู่ในเขตจังหวัดของภาคกลาง โดยทางสายเวียงจันทน์ได้ถูกกวาดต้อนผ่านมาทางจังหวัดนครราชสีมา สระบุรี ออยุธยา อ่างทอง และสุพรรณบุรี ซึ่งในจังหวัดสุพรรณบุรีนี้ กลุ่มชนลาวเวียงได้เข้ามาตั้งถิ่นฐานในแถบตำบลคอนคา, ตำบลบ้านไผ่, ตำบลพลับพลาไชย ของอำเภออู่ทอง และตำบลบ้านโพธิ์, ตำบลสวนแดง, ตำบลไผ่ขวาง, ตำบลท่าระหัด, ตำบลคอนกำยาน, ตำบลบางปลาหมอ, ตำบลพันคำสิงของอำเภอบางปลาม้ากลุ่มชนเหล่านี้ เรียกตนเองว่า “ลาวเวียง”

กลุ่มชนลาวเวียงได้อาศัยอาณาจักรไทยเป็นเวลากว่า 100 ปี ด้วยสภาพแวดล้อมต่างๆ ของ อาณาจักรไทย น่าจะเป็นสาเหตุทำให้วิถีชีวิตและประเพณีของกลุ่มชนลาวเวียง ถูกกลืนโดยวัฒนธรรมของคนไทย แต่จากการศึกษาเอกสารและคำราที่เกี่ยข้องด้วยกลุ่มชนลาวเวียง พบว่าวิถีชีวิตและประเพณีของกลุ่มชนลาวเวียงบางอย่างยังมีความเข้มแข็ง จนวัฒนธรรมไทย ไม่สามารถที่จะกลืนวิถีชีวิตและประเพณีของกลุ่มชนลาวเวียงได้หมด จึงเป็นแรงจูงใจให้กลุ่มผู้วิจัยต้องการที่จะศึกษาถึงความเข้มแข็งของวิถีชีวิตและประเพณีที่ยังคงเหลืออยู่ของกลุ่มชนลาวเวียงว่าอะไรที่เป็นสาเหตุให้วิถีและประเพณีที่ยังคงเหลืออยู่นั้นดำรงอยู่ได้จนครบถ้วนทุกวันนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาวิถีชีวิตและประเพณีแบบดั้งเดิมของกลุ่มชนลาวเวียงในตำบลคอนคา อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี

2. เพื่อเผยแพร่วิถีชีวิตและประเพณีแบบดั้งเดิมของกลุ่มชนลาวเวียง
3. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการคิดสร้างสรรค์ทำรำที่เกี่ยวข้องด้วยการดำรงชีวิตและประเพณีของกลุ่มชนลาวเวียง

ขอบเขตการวิจัย

มุ่งศึกษาถึงวิถีชีวิตและประเพณีของกลุ่มชนลาวเวียงเฉพาะตำบลคอนคา อำเภออุ้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ที่มีมาแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มผู้วิจัยดำเนินการวิจัยใน 2 ลักษณะ ดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล
 - 1.1 ศึกษาจากเอกสาร ตำรา จดหมายเหตุ พงศาวดาร ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำความรู้ที่ได้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลในเชิงพรรณนา
2. วิจัยภาคสนาม
 - 2.1 การสัมภาษณ์ สัมภาษณ์บุคคลอาวุโสในหมู่บ้านที่ได้รับการยอมรับจากคนในหมู่บ้านว่าเป็นผู้อาวุโส โดยการกำหนดประเด็นการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เพื่อให้ได้ข้อมูลตามประเด็นที่ต้องการ
 - 2.2 เข้าไปมีส่วนร่วมในงานบุญประเพณี เพื่อให้เห็นสภาพที่แท้จริงของประเพณีกลุ่มชนลาวเวียง
 - 2.3 บันทึกเสียงการเป่าแคนและถ่ายภาพทำรำ ที่เป็นพื้นฐานตามธรรมชาติของกลุ่มชนลาวเวียง เพื่อเป็นแนวทางในการคิดสร้างสรรค์เพลงและทำรำของกลุ่มชนลาวเวียง

การวิเคราะห์ข้อมูล

เป็นการวิเคราะห์เชิงพรรณนา โดยประมวลจากข้อมูลในเอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลจากการวิจัยภาคสนาม การให้คำสัมภาษณ์ตลอดจนการเข้าไปมีส่วนร่วมสังเกตการณ์ในพื้นที่ แล้วนำมาสรุปผลเรียบเรียงเป็นเอกสาร

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้หลักฐานเอกสารทางวิชาการเกี่ยวกับวิถีชีวิตและประเพณีของกลุ่มชนลาวเวียง
2. เพื่อเผยแพร่วิถีชีวิตและประเพณีของกลุ่มชนลาวเวียง
3. เพื่อฟื้นฟูประเพณีดั้งเดิมของกลุ่มชนลาวเวียง
4. เป็นแนวทางในการขยายผลการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับกลุ่มชนไทยลาวกลุ่มอื่นๆต่อไป
5. ได้รับความรู้และนำเสนอรูปแบบการแสดง โดยนำมาจากวิถีชีวิตและประเพณีของกลุ่มชนลาวเวียง

นิยามศัพท์เฉพาะ

วัฒนธรรม หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างอันเป็นแบบแผนในความคิดและการกระทำที่แสดงออกถึงวิถีชีวิตของมนุษย์ในสังคม ของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือสังคมใดสังคมหนึ่ง มนุษย์ได้คิดสร้างระเบียบกฎเกณฑ์วิธีการในการปฏิบัติ การจัดระเบียบตลอดจนระบบความเชื่อ ค่านิยม ความรู้และเทคโนโลยีต่างๆในการควบคุมและใช้ประโยชน์จากธรรมชาติ (สุพัตรา สุภาพ. 2542 : 31)

เอกลักษณ์ หมายถึง ลักษณะเด่นของสังคมหรือลักษณะส่วนรวมของสังคมที่เห็นเด่นชัดแตกต่างจากสังคมอื่น (สุพัตรา สุภาพ. 2542 : 20)

วิถีชีวิต หมายถึง ความเป็นอยู่หรือแบบแผนการดำเนินชีวิตที่ถือปฏิบัติสืบทอดต่อกันมาทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม (พองจันทร์ อรุณกมล. 2541 : 11)

วัฒนธรรมสากล หมายถึง เป็นวัฒนธรรมใดก็ตามแต่ที่คนทั่วไปนิยมโดยส่วนมาก

วัฒนธรรมประจำชาติ หมายถึง สิ่งที่ยังบอกถึงความเป็นเอกลักษณ์ที่ปรากฏเด่นชัดของชนชาตินั้นๆ

วัฒนธรรมท้องถิ่น หมายถึง แบบอย่างการดำเนินชีวิตและมรดกของชาวบ้านที่สืบทอดกันมาเกี่ยวกับเรื่องขนบธรรมเนียมและประเพณีไทย ค่านิยม คุณธรรมและจริยธรรม วิถีชีวิตและภูมิปัญญาไทย ศิลปะ การละเล่น และการแสดงพื้นบ้านของไทย ซึ่งเป็นวัฒนธรรมเฉพาะของภาคจังหวัด อำเภอ ตำบลหรือหมู่บ้าน (สุพัตรา สุภาพ. 2542)

กลุ่มชาติพันธุ์ หมายถึง กลุ่มคนที่มีวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ภาษาพูดเดียวกัน และเชื่อว่าสืบเชื้อสายมาจากบรรพบุรุษเดียวกัน กลุ่มเดียวกัน (ดวงกมล วรรธโรทัย. 2539 : 30)

ลาวเวียง หมายถึง กลุ่มคนที่สืบเชื้อสายมาจากเวียงจันทน์ กลุ่มชนลาวเวียงได้อพยพเข้ามาอยู่ในประเทศไทยแถบภาคกลาง โดยเฉพาะที่อำเภออุทองและอำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี

ลาวพวน หมายถึง กลุ่มคนที่มาจากเมืองพวน ซึ่งตั้งอยู่ที่บนที่ราบของเมืองเชียงขวางเหนือเมืองเวียงจันทน์ อพยพเข้ามาอยู่ในประเทศไทยบริเวณจังหวัดสุพรรณบุรี

ลาวครั่ง หมายถึง กลุ่มคนที่มาจากเมืองครั่ง ทางฝั่งซ้ายของแม่น้ำโขง ซึ่งถูกกวาดต้อนเข้ามาตั้งถิ่นฐานในประเทศไทยบริเวณจังหวัดสุพรรณบุรี

ลาวโซ่ง หมายถึง กลุ่มชนลาวซึ่งมีถิ่นฐานดั้งเดิมอยู่บริเวณแคว้นสิบสองจุไทย ถูกกวาดต้อนเข้ามาในประเทศไทย และมาตั้งถิ่นฐานอยู่ในแถบจังหวัดเพชรบุรี, ราชบุรี, นครปฐม, กาญจนบุรี, สมุทรสาครและสุพรรณบุรี

ประเพณี หมายถึง พฤติกรรมที่นิยมปฏิบัติสืบต่อกันมาจนเป็นแบบแผนอย่างเดียวกัน (สุพัตรา สุภาพ. 2542 : 109)

พิธีกรรม หมายถึง การปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานทางวัฒนธรรมอันเกี่ยวกับสัญลักษณ์ที่กระทำในโอกาสต่างๆหรือหมายถึงพฤติกรรมทางสังคมอันละเอียดอ่อนที่ถูกกำหนดขึ้นโดยขนบธรรมเนียม กฎหมายหรือระเบียบของสังคม ซึ่งแสดงถึงสัญลักษณ์ของคุณค่านิยมและความเชื่อ (สุพัตรา สุภาพ. 2542 : 21)

ความเชื่อ หมายถึง การยอมรับว่าสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นความจริงหรือเป็นสิ่งที่เราไว้วางใจ ความจริงหรือความไว้วางใจที่เป็นรูปของความเชื่อมั่นไม่จำเป็นจะต้องเป็นความจริงที่ตรงตามหลักเหตุผลหรือหลักวิทยาศาสตร์ใดๆ (นิยพรรณ (ผลวัฒน์) วรรณศิริ.2540)

ค่านิยม หมายถึง สิ่งที่คนสนใจ สิ่งที่คนปรารถนาจะได้ ปรารถนาจะเป็นหรือกลับกลายมาเป็นสิ่งที่คนถือว่าเป็นสิ่งบังคับต้องทำ ต้องปฏิบัติเป็นสิ่งที่ควรบูชายกย่องและมีความสุขที่จะได้เห็น ได้ฟัง ได้เป็นเจ้าของ (สุพัตรา สุภาพ. 2542 : 21)

วัฒนธรรมย่อย หมายถึง วัฒนธรรมซึ่งคนแต่ละกลุ่มได้ยึดถือเป็นวิถีในการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกันออกไปในสังคมนั้นๆ (ณรงค์ เสียงประชา. 2539 : 17)